

PELL

Mostra de treballs dels alumnes del batxillerat d'Arts
IES Berenguer d'Anoia

La pell, primera imatge fugissera que ofrena el nostre cos, altar on s'agenollen aureoles de mirades i sibil·les escàpoles als versos de Virgili hi germinen cerimònies iniciàtiques de pronòstics incerts tot intentant traspasar-ne les cadències del vellut superficial. Lectura inescrutable, laberíntica, que mena – cos endins- fins a les fronteres ingràvides de l'ànima, com un atenuat camí infernal de dantesques infusions. Clapes amorfes que inciten músiques levítiques per on arribar a la gran simfonia latent en les pregoneses d'un cor. Marques de sofriment, de calrades on el vent hi fa levitar espurnes de dolor que esdevenen cristalls opacs, cantelluts, tallants, que fan girar la mirada, com a qui li revé la glopada d'oi, per no topar amb el tacte esmús i surenc que deixen els bafs de la desgràcia. Grums minúsculs on polsims d'alegries pretèrites van dibuixant-se en calidoscòpiques deformacions, com qui es capbussa dins un llac de sol i de cignes i uns lliris de colors embetumen ombres ingràvides que dansen orgasmes i incendien oasis de colors.

La pell, la baula que toca el visitant incògnit per abeurar-se de curiositat; la sala d'espera on conjectures estranyes s'entrunyellen amb expectatives latents, com qui espera la tavelles d'un vaticini incert. La pell, textures, colors, matisos, gradacions, intensitats, calmes, tenacitats, dolors, alegries... Obra d'infinites lectures, metàfora de múltiples interpretacions. Demiürgs àvids n'han trescat la geografia infinita i ara en mostren una espipellada que auguren altres pells futures.

Rafel Crespí i Ramis